

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 659/05
06.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића, мр Сретка Јанковића и Драгана Јоцића, чланова већа, са саветником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА и др., због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а и др., одлучујући о жалби оптуженог АА и његовог браниоца, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К.бр.21/04 од 28.09.2004. године, након одржане јавне седнице већа, у смислу члана 375. ЗКП-а, донео је дана 06.12.2005. године,

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе оптуженог АА и његовог браниоца и пресуда Окружног суда у Београду К.бр.21/04 од 28.09.2004. године, у односу на овог оптуженог - ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр.21/04 од 28.09.2004. године, оптужени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, а оптужени ББ који је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, па их је суд и то оптуженог АА, применом члана 5, 33, 38, 41, 42. и 43. ОКЗ-а осудио на казну затвора у трајању од једне године, а оптуженом ББ применом члана 5, 33, 38, 41, 51, 52. и 53. ОКЗ-а изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико оптужени за време од две године не учини ново кривично дело.

На основу члана 65. ОКЗ-а, оптуженима је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара и наркомана, а која ће се према оптуженом АА извршити у установи за извршење казне, а према оптуженом ББ у здравственој и другој специјализованој установи. Истом пресудом, на основу члана 69. ОКЗ-а, изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: 0,39 грама хероина од оптуженог ББ. Оптужени су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- оптужени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд преиначи побијану пресуду, тако што ће га ослободити од оптужбе или му изрећи условну осуду или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Оптужени је захтевао да буде обавештен о седници већа.

- бранилац оптуженог АА - адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду у односу на овог оптуженог и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Тражио је да са оптуженим буде обавештен о седници већа.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж. бр.797/05 од 04.05.2005. године, предложио да Врховни суд одбије као неосноване жалбе оптуженог АА и његовог браниоца.

Врховни суд је одржао седницу већа, у присуству оптуженог АА, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог АА - адвоката АБ, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је по службеној дужности испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијаном пресудом, као и поступком који је претходио доношењу исте нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је њоме повређен кривични закон на штету оптужених, а на које повреде Врховни суд као другостепени поводом жалбе у смислу члана 380. ЗКП-а, пази по службеној дужности.

Следствено томе, неосновано се жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, наводима да је изрека пресуде противуречна сама себи јер првостепени суд у опису дела у изреци пресуде наводи да је оптужени неовлашћено посредовао у куповини супстанци које су проглашене за опојну дрогу, да би након тога било наведено да је после са оптуженим ББ купљени хероин употребљавао.

Наиме, оптуженом АА је стављено на терет да је неовлашћено посредовао у куповини супстанци који су проглашени за опојну дрогу, а на начин како је то наведено у изреци првостепене пресуде, чиме је оптужени и по налажењу овог суда остварио сва битна обележја кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, за које дело је правилно и оглашен кривим побијаном пресудом, па се супротни жалбени наводи оцењују као неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом оптуженог АА и његовог браниоца се истиче да првостепени суд не даје јасне разлоге зашто не прихвата одбрану оптуженог АА и овим жалбама се у суштини понављају наводи одбране оптуженог и оспорава оцена доказа изведених од стране првостепеног суда.

Врховни суд јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде и изнетих одбрана оптужених на несумњив начин утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде.

Наиме, да је оптужени АА неовлашћено посредовао у куповини супстанце која је проглашена за опојну дрогу, тако што је у три наврата по претходном договору за рачун ББ од НН лица куповао количине од око 0,5 грама хероина за износ новца од 950,00 динара, а када би новац добио од ББ он је за исти набављао хероин, предавао га ББ, затим би га заједно користили, па је тако дана 15.05.2003. године, приликом интервенције радника ГСУП-а Београд, код оптуженог ББ у џепу од тренерке пронађена ПВЦ кеса са 0,39 грама опојне дроге хероина и првостепени суд је на несумњив чина утврдио пре свега на основу одбране оптуженог ББ који је доследно током целог поступка тврдио да је овај хероин тога дана, као и пар претходних пута у периоду од 01. до 15.05.2003. године, набавио од оптуженог АА, а при чему је и сам оптужени АА приликом саслушања пред радницима СУП-а потврдио да је тога дана, као и неколико претходних пута куповао хероин за ББ, да је од купљене количине за ББ део одвојао за себе, а остатак давао ББ, а што је потврђено и исказом сведока ВВ.

Следствено томе супротни жалбени наводи оптуженог АА и његовог браниоца да је оптужени АА куповао

хероин за своје потребе су оцењени као неосновани, а обзиром да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптуженог према учињеном делу, дајући јасне, уверљиве и непротивуречне разлоге, у образложењу своје пресуде, како је то напред наведено, а које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

Поред тога, Врховни суд налази да чињеница која се истиче у жалби оптуженог АА да је након објављивања пресуде, срео посредника ГГ, који му је рекао да му је оптужени ББ у неколико наврата нудио да купи дрогу јер је и сам наркоман, не представља релевантну чињеницу која би била од утицаја на другачију одлуку суда, а обзиром да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, на основу изведених доказа, како је то напред наведено.

Врховни суд је ценио и остале наводе из жалби, али је нашао да нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Према томе, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање и на исто правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама оптуженог АА наведеним у чињеничном опису изреке првостепене пресуде стекла сва обележја кривичног дела неовлашћеног ставља у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ-а, за које га је огласио кривим, па се неосновано жалбама оптуженог АА и његовог браниоца побија првостепена пресуда због повреде кривичног закона. Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да је оптужени АА у потпуности био свестан својих поступака, и то да неовлашћено посредује у куповини опојне дроге – хероина, да је хтео извршење овог кривичног дела, дакле да је исто извршио са умишљајем, а извршеним вештачењем је утврђено да код оптуженог нема знакова било каквог привременог или трајно душевног обољења, привремене душевне поремећености или слабоумља нити су исти постојали у време извршења кривичног дела, дакле, да је био способан да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима.

По налажењу Врховног суда неосновано се жалбом оптуженог побија првостепена пресуда и у делу одлуке о казни, а обзиром да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ-а, правилно налазећи да олакшавајуће околности на страни оптуженог и то да није осуђиван, да је породичан човек, отац једног малолетног детета, да се против њега не води ниједан други поступак, као и да у међувремену није извршио ниједно ново кривично дело, а у одсуству отежавајућих околности имају карактер особито олакшавајућих околности које указују да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања, па је правилном применом законских одредби оптуженог АА, осудио на казну затвора у трајању од једне године.

Наиме, како је казна затвора у трајању од једне године на коју је оптужени осуђени изречена применом института ублажавања казни из члана 42. и 43. ОКЗ-а, тако

што је оптуженом казна ублажена до граница општег законског минимума до које се казна може ублажити за конкретно кривично дело, па нема законске могућности за даље ублажавање, то се стога неосновано жалбом оптуженог АА побија првостепена пресуда у овом делу.

Врховни суд налази да је правилно првостепени суд на основу члана 65. ОКЗ-а, према оптуженом АА изрекао меру безбедности обавезног лечења алкохоличара и наркомана, а која ће се спровести у установи за извршење казни обзиром да је извршеним вештачењем утврђено да код оптуженог постоји зависност од алкохола и хероина и да постоји опасност да ће због тога извршити ново кривично дело.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Александра Симић, с.р. Слободан Рашић, с.р.

За тачност отправка

љи